

SÄRÖ GOLF CLUB
1981 - 2006

Historia, Samtid och Framtid

Förord

PÄNYTTFÖDELSEN AV SÄRÖ GOLF CLUB år 1981 innebar en genomgripande förändring av landskapet och livet på Särön. Ön öppnades upp och golfen fick fotfäste över generationsgränser.

Denna berättelse om klubbens första 25 år vänder sig till golfklubbens medlemmar och intressenter. Vår strävan har varit att mejsla ut Särö Golf Clubs särdrag och samtidigt sätta in golfen i ett vidare sammanhang; en del av Säröns utveckling socialt, kulturellt och exploateringsmässigt. Skriften inleds med Historia, Samtid och Framtid sett ur tre klubb ordförandes perspektiv. Detta följs av berättelser kring Den sociala samvaron, ett av klubbens bärande tema, och under samlingsrubrikerna Vårt golfspel och Våra tillgångar får vi tolv skildringar om allt ifrån Gubbgolven till Lars Stocks funderingar kring klubbens konstverk. Under rubriken Organisation något om funktionärer samt medarbetare och i Appendix har vi sökt tillfredsställa kalenderbitarna.

Jubileumsskriften har tillkommit på initiativ av klubbstyrelsen och under början av år 2005 tillsattes en kommitté med uppgift att förverkliga projektet. Efter att ha fastlagt bokens omfattning och struktur rekryterade arbetsgruppen skribenter ur medlemskadern och över 20 personer har bidragit med sitt kunnande.

Berättelserna har olika puls, karaktär och språklig utformning. Här finns flyhänta, kåserande framställningar blandat med jordnära rapporter kring händelser och personer; läsaren erbjuds såväl breda penseldrag som detaljrikedom. Bidragen är signerade och vi har i ringa omfattning redigerat inlämnade texter utan sökt binda samman dessa till en helhet genom korta inledningar till tre av huvudavsnitten.

Vi inom arbetsgruppen önskar Er god läsning; Särö Golf Clubs historia sett ur ett antal entusiasters perspektiv.

Särö i maj 2006

Jan Hampf, ordförande i Redaktionskommittén

Leif Aurell

P-H Berthelius

Ulla Hjortzberg-Nordlund

Bengt Nordlund

Leif Schön

Förhistorien och visionen

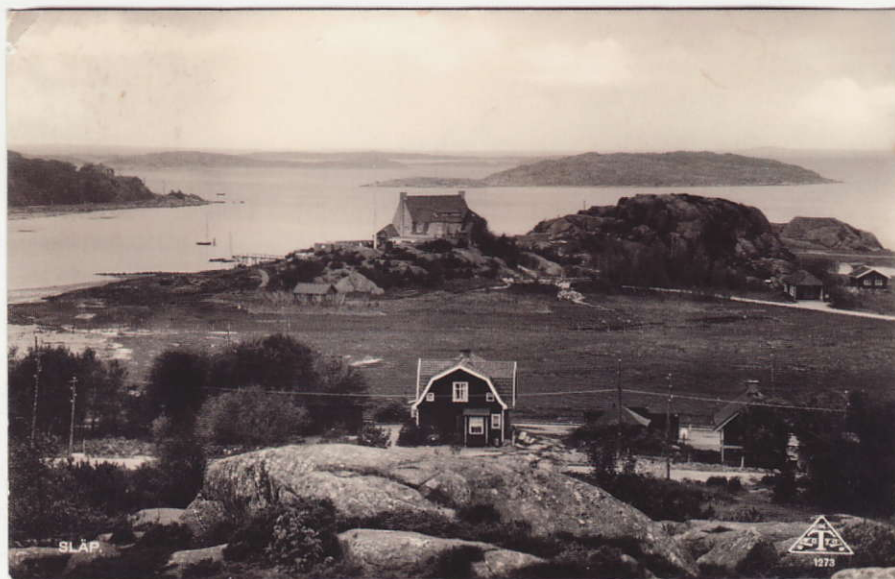
Särö Golfklubbs tillblivelse 1899, de första åren, och hur vi tänkte som startade det hela igen

av Jan Hampf

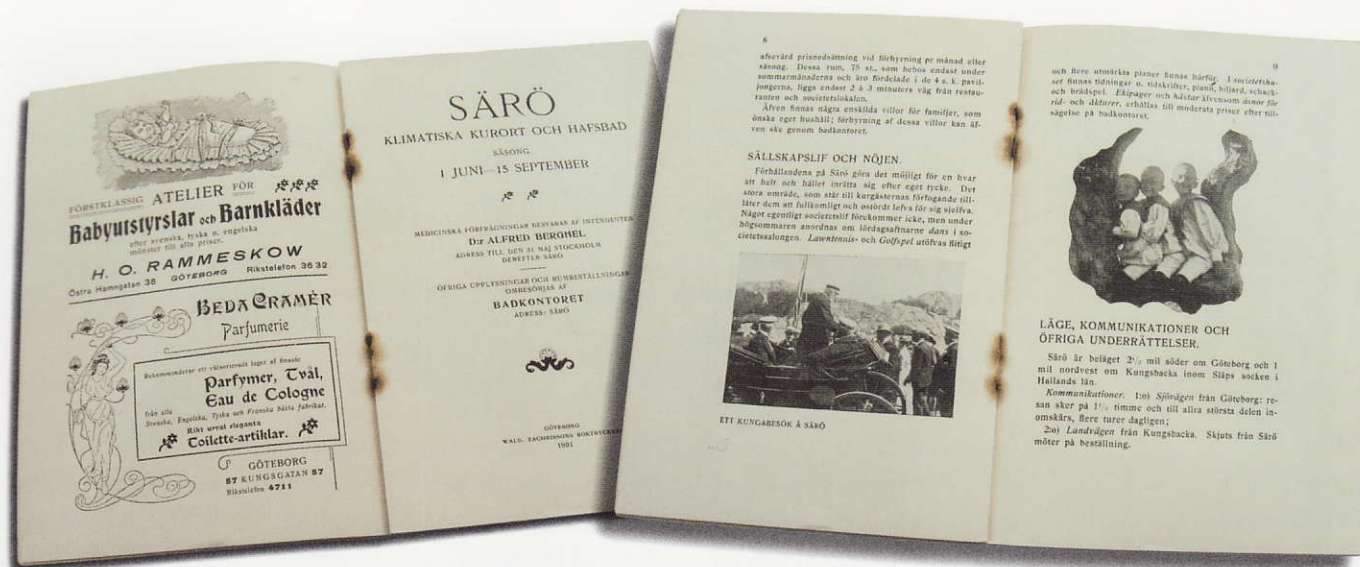
SÄRÖ GOLF CLUBS HISTORIA Börjar med att Kammarherren James Keiller besöker The Royal and Ancient Golf Club of St Andrews i mitten på 1890-talet. The Old Course låg där sedan mer än 150 år, The New Course hade öppnats på våren 1895. Vid hemkomsten måste han ha varit besjälad av golfen och bestämde sig för att anordna golfspel på det

ställe där han bott under nästan ett kvarts sekel och där delar av göteborgssocieteten sedan snart ett halvsekel samlades.

Golfspel hade sedan början av 1890-talet utövats på Arendal i Göteborg av den engelske pastorn Despards som startade en golfklubb, Gothenburg Golf Club, med en bana om 4 hål vid Sandviken. Bröderna Robert och Edvard Sager

Särö Golfklubbs första bana låg vid sekelskiftet på ängarna vid Lysholmen.

Två uppslag ur broschyren "Särö Klimatiska Kurort och Hafsbad" för säsongen 1 juni - 15 september 1901.

hade redan 1888 anlagt en 6-hålsbana på sina ägor vid bruket Ryfors i Mullsjö så golfens svenska vaggor var redan placerade.

James Keiller som ägde marken vid Vallda Sandö började golfspellet där. Det var ju inte helt olik den natur som man använde för golfspel i Skottland. Spelet flyttades snart över till Särö där man började spela golf på ängarna öster om Lysholmen. Vad vi vet anlades där fem hål och 1899 började man spela. 23 medlemmar erlade en årsavgift om 2 kr och arrendet för marken uppgick till 16 kr.

Golfbanan och spelet användes också i reklamsyfte för hotell- och restaurantrörelsen i Säteriet. I det lilla reklamhäftet över Särö Klimatiska Kurort och Hafsbad som utgavs för säsongen 1 juni - 15 september år 1901 står det under "Sällskapslif och Nöjen" att "Lawntennis och Golfspel utöfvas flitigt och flere utmärkta planer finnas härför". Man kan säga att Golfklubben var en privat klubb, men banan kunde nyttjas av Särö Kurort och Hafsbads gäster.

Spelet höll på ett par år men markerna vid Lysholmen översvämmades vid flera tillfällen och man tyckte förmodligen att detta var besvärande eller kanske att tennisen och andra nöjen tog överhanden. Golfentusiasmen avtog och med den golfklubbens aktivitet. En annan version berättar att en åskådare vid ett tillfälle stod för nära en svingande spelare och fick klubban med full kraft i huvudet så att detta sprack med fatal följd. Detta är måhända en skröna men golfspellet på Särö tynade bort.

Golfen i Göteborg hade dock entusiaster som lyckades bättre. Göteborgs Golfklubb, som redan tidigare hade startats med spel på Arendal, skaffade mark i Hovås och en bana blev spelklar 1904. James Keiller och Särö Golfklubb donerade då helt sonika Särö Golfklubbs tillgångar till Göteborgs Golfklubb och så somnade golfen på Särö in i en törnrosasömn som skulle vara i över 70 år.

Varför har vi Göteborgs Golfklubbs första Pro George Roberts golfklubbor? En känd golffamilj i Hovås hade dem i sin ägo. När maken dog tog änkan, som var född på Särö, kontakt med Doktorn och erbjöd klubben klubborna med motiveringen: Ni skänkte era tillgångar till vår nystartade klubb 1904, det är inte mer än rätt att ni får lite tillbaka.

Golfspel på Hamra och om antal golfhåll

I början på 70-talet vaknade golfen runt Särö till liv igen. Intresset att spela golf i anslutning till Särön väcktes av flera. Initiativtagare denna gång var kullaviksbon Åke Myrin, politiker i dåvarande Särö kommun. Namnlistor skickades runt och markägare blev kontaktade men inget hände förrän dåvarande kommunalrådet Gösta Svensson tog frågan till

sig och marken runt Hamra gård blev centrum för det som idag är Kungsbacka Golfklubb. I interimsstyrelsen den gången satt bl.a. säröborna Claes Turitz och Kurt Nordström. Arbetsnamnet för den nya klubben var Hamra Golfklubb men många menade att Särö Golfklubb skulle vara ett mer passande namn. Så blev namnet på den nya golfklubben Kungsbacka Golfklubb, ett i den nya

storkommunen passande namn på dess första golfklubb.

Vi som växt upp med golfen var glada att få en golfbana in på husknuten och entusiasmen var stor när banan så sakta växte från 9 till 13 hål och så småningom till 18.

Att vara i yrkeskarriären och spela golf är inte lätt. Att kunna spela golf och hinna med annat under samma dag framstod som något eftersträvansvärt för många med mig. 9 korta hål kunde vara ett bra komplement till Hamrabanan, men det fanns mycket annat som Hamra behövde lägga resurser på, så av korthålsbana blev det inget.

Det här med antal hål är intressant. De flesta anser att en "riktig" golfgrunda skall spelas över 18 hål. Varför blev det just 18 hål? Går vi tillbaka och tittar på golfens vagg, Skottland, och The Royal and Ancient så hade man 22 hål fram till 1764 då man lät fyra hål integreras med de övriga och på det sättet fick 18 hål. Först 1858 formulerade R&A att 18 hål skulle anses som en match. Detta togs efter av brittiska klubbar men så sent som vid första världskrigets utbrott var över hälften av de brittiska öarnas golfbanor fortfarande 9-håls banor. Det finns en annan historia. Bobby Jones, den legendariske amerikanen som skapade US Masters, fick den till livs i unga år av sin skotska mentor som berättade "Laddie, do you know why we play 18 holes of golf in a match. That's because there goes 18 drams in a bottle of whisky and when the bottle is empty the game is over." Kanske inte sant men avseende volymen så stämmer det. En "dram" är strax under fyra centiliter. Nåja.

Om byggnadsplanen på Särön och tillkomsten av Särö Golf Club

Min gamle vän och golfpartner Jan Hansson, kallad Doktorn, och jag brukade spela golf på Hamra på torsdagarna och ibland valla hundarna samtidigt. Vi närde samma tankegångar om det korta spelet; kravet på precision i spelet runt greenen och det faktum att det mesta i golfen

avgörs de sista hundra metrarna fram till hålet. Vi tyckte också att golfen hade en social dimension som höll på att gå förlorad. Golf skall vara ett sätt att umgås. Självklart skall man tävla men på ett kamratligt och otvunget sätt. Lite tillbaka till ursprunget. Varken jag eller Doktorn hade varit i Skottland och spelat men vi var besjälade av golfens ursprung och kände väl till hur golfen utvecklats i Göteborgsområdet. Vi hade båda föräldrar som varit aktiva i Göteborgs Golfklubb och hade vuxit upp med golfen.

En annan fråga som vi diskuterade under våra golfrundor var hur vi skulle bära oss åt för att skydda och bevara Säröns kulturarv för framtiden. Att det fanns intresse av att bevara rådde det ingen tvekan om. Den byggnadsplan som hade tagits fram avsåg att skydda Säröns natur- och kulturmiljö men hade överklagats av olika särintressen. Planen låg nu på regeringens bord och ingen visste vad utgången skulle bli.

Både Doktorn och jag var politiskt aktiva. Varför jag nämner detta är för att man skall förstå händelseförloppet, för helt plötsligt gick allting fort, väldigt fort.

En eftermiddag, jag tror det var den 23 november 1980, ringde dåvarande bostadsministern Georg Danells statssekreterare mig och ville diskutera förutsättningar för säröplanens genomförande. Jag var då moderat politiker och vice ordförande i Byggnadsnämnden och bostadsministern ville höra en partibroders synpunkt på säröplanen. "Får jag återkomma om ett par dagar" blev mitt svar. "OK".

Det var fullständigt klart vilka möjligheter som uppstod. Säröplanen hade ett par stora fel. Centrumområdet, d.v.s. hela området runt det gamla säteriet inklusive det som idag utgör vårt klubbhusområde, saknade i planen kulturellt skydd. Man kunde riva rubbet och bygga utan några hänsyn till de kulturhistoriska värdena. I anslutning till den nya bebyggelsen, nedanför det gamla trädgårdsmästeriet, d.v.s. ängarna runt Solallén, fanns ett område utlagt som parkmark

liksom Åleviksgärdet, men båda dessa områden låg i riskzonen för att bebyggas i framtiden och med detta helt förändra Säröns karaktär av sommarhusområde från sekelskiftet med dess stora villor och stora tomter - det som man i planen sagt sig vara mån om att bevara. Nästa samtal blev till Doktorn. "Janne för tusan här har vi möjligheten att bygga vår korthålsbana. Kanske samla tennis och segling tillsammans i en Golf och Country Club. Hur gör vi?". "Vi går till expertisen och frågar om råd samt till markägaren och startar en förhandling" sade Doktorn. Och så blev det. Doktorn ringde Erik Röhss och stämde träff med denna golfens Grand Old Man och jag ringde markägaren och började förhandla om det som så småningom blev marken till vår korthålsbana.

Promenaden med Erik blev lärorik. Vi promenerade genom Åleviksgärdet och marken runt Solallén. Fick råd om hur vi skulle göra, vad det skulle kosta och vad som var viktigt att ta hänsyn till. Några av de gamla säröborna såg oss den dagen. Kände igen mig och Doktorn men inte Erik och undrade mycket över vad som var i görningen.

Erik sa: "Jag föreslår marken runt Solallén som första förslag men ni måste hålla tungan rätt i mun och hantera den konservativa synen på Särö om det skall gå vägen".

Markägaren sa ja. "Det är bra för

Vår mentor Erik Röhss.

Peter Hansson och Jan Hansson (Doktorn)

försäljningen av mina tomter om planen går igenom."

Samtalet till bostadsministern blev enkelt. "Undanta centrumområdet från fastställelse, det ger möjlighet att säkerställa området för ett framtida bevarande. Vi avser att bilda en golfklubb för att säkerställa detta". Så blev också några månader senare planen fastställd av regeringen med de föreslagna undantagen.

Interimsstyrelse, Anita Hanssons trädgård, banbygge och det första golfspelet

Hur bildades nu golfklubben? När vi så att säga krattat i manegen så återstod frågan: Vad göra? Vi börjar med en interimsstyrelse"

sa jag "och den kan vi sammankalla i mitt kök" sa Doktorn. Vi ringde runt och den 7 april 1981 träffades följande personer i Doktors kök; förutom Doktorn själv och ovantecknad, Carl-Björn Willumsen, Ragnhild Wiklund, Björn Andersch och Claes Wittboldt.

Flera av de närvarande representerade något som kunde hålla samman säröborna i ett projekt som skulle påverka Särön högst väsentligt. Idén presenterades och alla var överens om att detta var spännande och genomförbart. Kärnfrågan var; vem kan med kraft förverkliga denna klubb, vem har förankring i alla kretsar? Svaret var vi överens om; Peter Hansson hade auktoritet och förankring hos de

flesta säröbor. Vi ringde Peter, som accepterade på stående fot och anslöt sig till köks-gänget. En bättre ordförande kunde Särö Golf Club inte ha fått.

Således bildades interimsstyrelsen för Särö Golf Club den 7 april 1981 med olika kompetenser och bra förankring i Särö. Dagen därpå var det kommunfullmäktigesamman-träde i Kungsbacka. När ledamöterna anlände fanns en skrivelse på var mans plats som informerade om vad som skett i Särö. Det blev mycket prat i kaffepausen.

Interimsstyrelsens medlemmar fick i uppgift att skaffa 10 intressenter vardera och mycket snabbt hade vi över hundra medlemmar och klubben växte för varje dag.

Så stod vi där, med en skara förväntansfulla människor som liksom vi ville bilda en golfklubb. Mark hade vi skaffat, men att göra om denna jordbruksmark till golfbana. Hur gör man? Peter, med erfarenhet av hur man tillfredställer kunder som får vänta på leverans, sa: "Vi måste fixa spel på annan bana och så skall vi ha kalas, många och roliga kalas. Jag skall prata med mamma om vi kan få nyttja hennes trädgård." Anita Hansson, ägarinna till Solsidan, hade en stor trädgård. I dess nordvästra hörn fanns en gammal tennisbana som naturen lagt beslag på och en lekstuga. "Kan detta hjälpa er får ni göra vad ni vill". Det var precis vad vi behövde - ett ställe att vara på medan maskinerna grävde på den mark intill som så småningom skulle bli vår lekplats.

Schaktmaskiner ja. Hur kom vi dit?

Särö Golfklubb

c/o Peter Hansson, Furusåsk. 430 40 Särö. Tel 031 705936

PM Angående Golfbana på Särön

Den 7:e april bildades en Golfklubb efter initiativ av Jan Hansson och Jan Hampf för att undersöka möjligheterna att anlägga en korthålsbana på Älaviksgärdet och områdena runt solallén samt att ta ansvaret för underhåll av någon eller några av byggnaderna bland paviljongerna, stolpboden och stallet. I dagsläget är området runt solallén det mest intressanta för en bana. Orsaken till detta initiativ är följande:

Den nu fastställda byggnadsplanen innehåller en hel del parkmark som på något sätt skall underhållas. Området runt paviljongerna och stallet har undantagits från fastställelse därför att området anses som kulturhistoriskt värdefullt. Man anser att det bör tagas fram ett bevarandeförslag som naturligtvis skall vara ekonomiskt realiserbart.

Bildandet av Golfklubben får därför ses som ett sätt att behålla ett initiativ för den fortsatta utvecklingen på Särön.

För Golfklubben har valts en interimsstyrelse med följande personer:

Peter Hansson, ordförande
Ragnild Wiklund, sekreterare
Kenneth Hansson, kassör
Jan Hansson
Jan Hampf
Carl-Björn Willumsen
Gunilla Eklund
Björn Andersch
Mogens Willumsen
Claes Wittboldt

Särö 1981-04-08

Jan Hampf

Sigfrid Svenssons första banskiss som presenterades vid en rundvandring på den blivande banan 1981-05-23. På baksidan av skissen har jag antecknat lite kommentarer som att Bornholmsand kostar 180:- per ton fritt utkört och att inte använda krypven till greenerna.

Diskussion om utformning av banan. Fr. vänster; Gösta Lundholm, Pär Botha, Doktorn, Jan Hampf, Sten Magnusson och Peter Hansson.

Byggnadsplanen över Särön avsåg i första hand att sanera det som tidigare släppts ut lite hipp som happ, d.v.s. avlopp. Byggföretaget ABV lejdes av kommunen som VA-entreprenör. Här fanns nu ett företag på plats med maskiner och allt vilket innebar förhandlingsmöjligheter för oss. Problemet var att ingen i styrelsen hade erfarenhet av entreprenadverksamhet och hur man driver ett sådant projekt. Jag kände bara en, det var Hans Kanold. Telefonsamtal igen. "Hans, så här ligger det till, kan du hjälpa till".

"Självklart". Och så fick vi en fungerande ledningsgrupp för banbygget.

Hur skulle banan se ut? Vi granskade ett antal banarkitekter. Stig-Lennart Alehammar, ordförande i Göteborgs Golf förbund, föreslog Sigfrid Svensson som inte var etablerad banarkitekt men duktig på bankonstruktion. Erik Röhss, vår mentor, pekade med hela handen och sa "Jag föreslår också Sigfrid Svensson. Han arbetar visserligen på ABV men han kan golf och han kan bankonstruktion och

så tycker jag att det finns vissa fördelar med hans koppling till sitt företag." Sagt och gjort. Vi träffade Sigfrid och berättade för honom om vår vision att göra Sveriges bästa korthålsbana, en med fullstora greener vackert formad parkbana mitt i samhället. En vecka senare hade vi en första skiss. Genom Hans Kanolds försorg fick vi en general-entreprenad med ABV för bygge av hela banan till ett fast pris på 567.900:-. Det skulle dock dröja innan vi kunde spela på egen bana och under tiden löste vi detta på annat sätt.

Vi ville att Särö Golf Clubs signum skulle vara golf på ett kamratligt och otvunget sätt. Den sociala aspekten skulle vara ledande och leken dess verktyg.

Jag vill här berätta lite om Peter Hansson. I skrivandets stund har han inte möjlighet att skriva men jag kan. Peter är född 1935 och jag 1939 och vi kände varandra från ungdomen. Med åren kom de fyra årens skillnad att bli allt mindre och när vi startade golfklubben hade den ålderskillnaden helt suddats ut. Vi kompletterade varandra bra under golfklubbens uppbyggnad. Peters förmåga att hela tiden se till att klubbens medlemmar skulle ha trevligt och att den trevliga gemenskapen var kittet som på kort och lång sikt höll ihop klubben blev ledord i klubbens utveckling. Hans glädje och entusiasm är en del av klubbens ryggrad än idag och hans fokus har alltid varit klubbens.

Anita Hanssons trädgård, den nordvästra delen med tennisbana och lekstuga, togs i besittning av klubbens medlemmar. På tennisbanan ordnades en drivingrange där nät hängdes upp för att fånga bollarna och utslagsplatser tillverkades. Lekstugan reparerades och målades. Allt detta under trevlig samvaro med medhavda lunchkorgar innehållande diverse tilltugg och dryck.

Golfspelet då? Vi kunde ju inte spela på egen bana förrän gräset hade etablerat sig och tålde slitage. Som medlemmar i Svenska Golfbundet hade vi emellertid möjlighet till greenfeespel på andra banor. Det fungerade men vi ville ju

anordna tävlingsspel och vem i närheten önskade ta emot så många greenfeegäster på en gång. Varbergs Golfklubb ställde upp och Särö Golf Clubs första klubbmästerskap gick av stapeln där. Lite utanför gängse regler gick tävlingen som en poängbogy. "So what", det var helt i klubbens anda. Vinnare och klubbens förste klubbmästare lite inofficiellt blev Peter Hampf.

Om att sätta handicap

För att kunna spela handicaptävlingar krävs att varje spelare har ett spelhandicap som speglar skickligheten på banan. Förr i tiden kunde startern sitta vid första utslaget och utdela handicap för dagen. "Mr McDowall I see you were up late last night. You will have nine extra shots today." Det var dagsformen som bestämde handicap. Så gör vi lite idag också bara att det sker i efterhand och inte med så stora steg, inte uppåt i varje fall. Många av klubbens medlemmar var helt nya i golfspelet och behövde både lära sig dess regler och uppnå en viss spelskicklighet. Vi lånade Kungsbacka Golfklubbs Pro Stanley Grant, som lärde ut de svåra

Tävlingkommittén 1988: Sven Magnusson, Jan Exner, Maud Hansson och Bengt Nordlund.

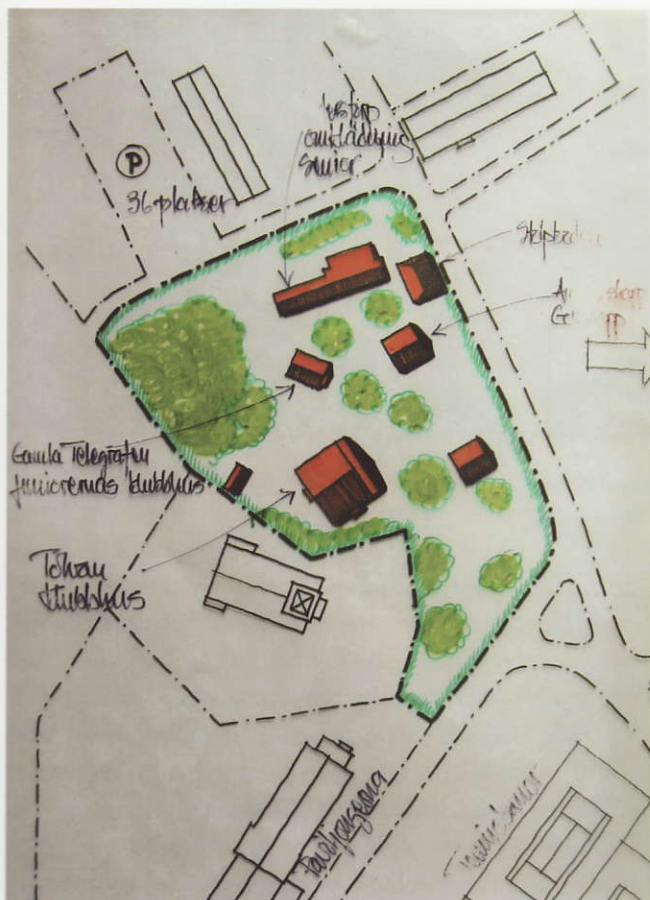
En akvarell målad av sörökonstnären Kai Merchel Christensen visande klubbhusen Australien, 12:an, Ny Zeeland och Telefonstationen efter renoveringarna. En reproduktion av tavlan har under många år delats ut till avgående styrelseledamöter.

golfslagen på Anitas tennisbana. Regler och Grönt Kort, det senare en av 70-talets uppfinningar, tog Sven Magnusson hand om. Men 36 extra slag på en korthålsbana det stämmer väl inte? Rimligtvis skall den som spelar på korta hål ha ett lägre handicap. "Jag mäter scorerna under första säsongen och jämför med respektive spelares handicap så räknar vi ut vad det bör vara". Så blev det Svens uppgift att sätta handicap på vår bana; 60 % av handicap för en normal långhålsbana.

Klubbhusområdet förvärvas och ställs i ordning

Så kom golfspelet igång på vår egen bana hösten 1983. Vår korthålsbana. Med pompa och ståt. Glädjen var stor och stor var också spelentusiasmen. Den genomsnittliga spelkvaliteten var det dock si och så med. Bollarna gick inte alltid som man ville, eller, egentligen oftast dit man inte ville. Banan gav inte det utrymme så vi byggde snabbt nät för att skydda oss själva och andra.

Året innan förstod vi att något fattades. Efter att ha spelat ville man gärna sitta en stund och prata och ta ett glas och

Tidig skiss på hur klubbhusområdet skulle disponeras.

något att äta. Vi hade lekstugan i Anitas trädgård men det räckte liksom inte. Vi måste ha ett klubbhus, stort nog för att rymma mer än ett halvdussin och helst där vi kunde ordna med servering. De gamla "Paviljongerna", tidigare bl.a. hotell- och restaurantrörelse, låg alldeles intill banan och användes inte. Det visade sig inte vara möjligt att hyra dem och att köpa var det inte tal om. Vi hade tillräckligt många hål att stoppa våra pengar i. Men klubb utan klubbhus, det

går inte. Vad får det kosta? Trehundratjugofemtusen, inte ett öre mer, kom vi överens om. Med det beskedet blev det min uppgift att försöka förhandla fram något vettigt. Det tog någon månad men till slut stod vi där inte bara med ett klubbhusområde med sex hus, varav ett så småningom skulle bli Hallands 17:e byggnadsminne, utan även ytterligare 70 000 kvadratmeter mark. Bingo. I sanningens namn skall sägas att det krävdes lite mer men den historien är värd en egen bok.

Vilken känsla, här satt vi nu med bana och ett klubbhusområde med ett antal hus som vi kunde utveckla till allt det vi drömt om. Den nybyggeranda som klubben upplevde under några år när medlemmarna med egna händer tog hand om denna 1800-talsbebyggelse var enastående och ovärderlig för klubbgemenskapen. Vi levde också upp till ett av klubbens fundament; att aktivt verka för bevarandet av en del av det gamla Särö.

För i runda tal 850 000 kronor hade vi nu skapat en korthålsbana och ett klubbhusområde på egen mark, vi disponerade egen mark för drivingrange och parkering samt reservmark för framtida utnyttjande. Dessutom hjälpte vi Tennisklubben till markområdet mellan tennisbanorna och golfbanan. Som grädde på moset förhandlade vi till oss ett markbyte med krögaren på Blomstermåla, Hans Fitz. Härigenom fick Särö Golf Club del av banvallen vid strandängarna i Skörvallavikens inre del och Särö Båtklubb den mark som de senare byggde båthus och brygga på.

Om 13-håls banan som inte blev av och om bakgrunden till Långa Banan

De 70 000 kvadratmetrarna mark sträckte sig från golfbanans nordöstra hörn via strandängarna i den inre delen av Skörvallaviken och genom sundet som förbinder Skörvallaviken med Stallviken. Tanken med denna mark var att utöver en drivingrange också bygga ut banan till minst

Göteborgs Golfförbunds ordförande Bosse Häagg delar ut förtjänstetecken till Jan Hampf och Peter Hansson.

13 hål. De två hålen i sundet skulle helst bli par 4 hål. Så blev det nu inte. Långt gångavstånd var ett skäl, svårigheten att få spelet att flyta bra på de 13 hålen var ett annat. Varför bygga fler korta hål när vi vill spela långhål, tyckte många medlemmar och så startade funderingarna kring att bygga en separat långhålsbana.

Särö kommun hade köpt ett stort markområde för framtida exploatering ovanför Guntoftavägen - det sista av Ygbergs markinnehav på och runt Särön. Det hade dock gått många år och efter kommunsammanslagningen hamnade området som reservmark för kommande bostadsbebyggelse. Här fanns möjlighet att bygga en långhålsbana som sträckte sig från havet upp i bergen, med härlig utsikt över Särön och västerhavet.

Förutsättningen för att få anlägga en golfbana var att dels få till stånd en ändrad användning av området och dels att kommunen var villig att arrendera ut marken. Och då måste man ha en plan. I detta fall en idé om hur golfbanan skulle se ut. Återigen en diskussion med Erik Röhss. Jag hade god markkännedom från jakter på området och gjorde en enkel

Till Bosse Hansson, Peter Hampf, Carin Thelning Broberg och Sigmund Lökensgård

skiss. Vi tog måttband med oss och mätte ut de tänkta hålen. Uppe i bergen var vegetationen så tät att Peter och jag fick backa oss genom snåren för att komma igenom med måttbandet. Inte konstigt att några medlemmar idiotförklarade oss som ville lägga golfhål där. Min bror Peter Hampf hade sedan några år haft uppgiften som banchef och deltog med planering och skissande. Allt detta gav oss underlag för att börja diskutera med kommunen om plan och arrende. Det blev ett antal turer men under 1986 blev både planering och arrende klart. Den ursprungliga tanken var att vi skulle utnyttja marken i sundet för två hål men naturvårdsintressena sa nej så vi ritade in två hål i Stallvikens inre del. Jag minns att när vi hade samråd med Länsstyrelsen på platsen om dessa hål så ville man att vi skulle passa på att gräva ut en lite större vattenspegel i den inre delen. En intressant händelse med tanké på de problem vi stötte på när hålen så småningom skulle anläggas. Just dessa hål resulterade i en process som tog många år att genomlida. Men detta är historia.

Epilog

Klubbens första 10 år kan man kalla uppbyggnadsfasen och många, många medlemmar lade ner mycket arbete och energi på att skapa det som klubben har idag: Våra anläggningar som banor, drivingrange och klubbhusområde. Vår spel- och tävlingsorganisation. Våra kommittéer som såg till att tillvarata olika intressen. Men det som framför allt skapades var klubbbandan och primus motor för denna var Peter Hansson, klubbens förste ordförande.

Har jag glömt några viktiga episoder som mer än andra har fastnat i hjärtat?

Har jag glömt några människor som engagerat sig speciellt? Självklart finns det episoder som kanske skulle ha berättats här, lika självklart finns det många som förtjänar en särskild berättelse i klubbens historia. Jag skulle ha kunnat berätta om hur Bengt Nordlund på sitt utomordentliga sätt tillsammans med Sven Magnusson skapade ordning i klubbens hcp-

Till Bengt Nordlund, Leif Schön och Sven Magnusson

P-H Berthelius var ej närvarande vid ceremonin.

system eller om hur P-H Berthelius lärde oss om hur man hanterar ekonomisk planering eller som han brukade uttrycka sig "Grabbar – för h-te ni måste lära er skillnaden mellan likviditet, resultat och balans". Eller om hur Carin Thelning Broberg som vår första sekreterare skapade ordning i vår administration. Eller om hur Bosse Hansson, som hade juridiken på sina fem fingrar, lotsade oss genom den ena skärselden efter den andra. Eller om Peter Hampf som handgripligen lärde oss om gräs och banskötsel. Eller om Christer Bjurefalk som utvecklade vår klubbtidning SäröBanan och såg till att den fick form och struktur. Eller om "Lorran", Jan Laurenius, som dokumenterade det mesta med kameran. Det finns många mer och en del finns beskrivna i bokens övriga kapitel. Så var det på åttiotalet i pionjärernas anda.